

Arbeid en slachtoffers van mensenhandel

Het K.B. van 6 februari 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (B.S.: 27/02/2003) voerde voor slachtoffers van mensenhandel de arbeidskaart C in. Dit K.B. trad in werking op 1 april 2003.

Tot die tijd was het zo dat slachtoffers van mensenhandel die in het bezit waren van een aankomstverklaring een voorlopige toelating tot tewerkstelling voor buitenlandse werknemers, aangevraagd door de werkgever, nodig hadden om aan de slag te kunnen. Deze VTTT was geldig voor 3 maanden en moest dus elke 3 maanden hernieuwd worden, wat soms tot een eindeloze "papierwinkel" leidde. In de praktijk gaf dit meermaals moeilijkheden i.v.m. de opeenvolging van de VTTT en had dit soms tot gevolg dat de persoon telkens enkele dagen niet kon tewerkgesteld worden omdat de arbeidsvergunning nog niet in orde was.

Slachtoffers die een verblijfsvergunning hadden van 6 maanden (BIVR) kregen een arbeidskaart B, aan te vragen door de werkgever. Deze was geldig voor 6 maanden en had soms dezelfde gevolgen als een VTTT.

Slachtoffers die reeds 5 jaar in het land verbleven konden een arbeidskaart A aanvragen, onafhankelijk van een werkgever.

Sinds 1 april 2003 dienen slachtoffers van mensenhandel om arbeid te verrichten een arbeidskaart C aan te vragen.

De bedoeling van de regering was elke vorm van bureaucratie op het gebied van de toegang tot de arbeidsmarkt van vreemdelingen te bannen door de reglementering op te bouwen rond een principe dat reeds de huidige reglementering structureert, namelijk de samenhang tussen het recht op verblijf en het recht op werk.

Het ging er dus om te vermijden dat de energie van de werkgevers, werknemers en Gewesten (die bevoegd zijn om arbeidskaarten af te leveren) helemaal voor niets aangewend werd, daar de aanvraag quasi automatisch tot de aflevering van de gevraagde arbeidskaart zou leiden.

De bedoeling van het invoeren van de arbeidskaart C was een arbeidskaart toe te kennen aan een aantal categorieën van personen van wie het recht op verblijf beperkt is. Artikel 17, 2° van het K.B. bepaalt dat slachtoffers van mensenhandel recht hebben op een arbeidskaart C.

De arbeidskaart C heeft als eigenschap voor elke werkgever geldig te zijn (zoals de arbeidskaart A), maar met een geldigheidsduur in principe beperkt tot de geldigheidsduur van het verblijf en geldig voor maximum één jaar. Ze is echter wel vernieuwbaar en geldt voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen.

De werkgever is dus niet meer verantwoordelijk voor het aanvragen van de arbeidskaart (wat wel het geval was bij een VTTT en de arbeidskaart B).

De arbeidskaart C verliest zijn geldigheid indien de houder ervan zijn verblijfsvergunning verliest.

Dit K.B. bepaalt dat personen met een onbeperkt verblijf (geregulariseerden) vrijgesteld worden van een arbeidskaart.

Het invoeren van een arbeidskaart C maakte het mogelijk voor onze slachtoffers PWA-werk of interim-werk te doen.

Het K.B. van 2 april 2003 tot bepaling van de modaliteiten van indiening van de aanvragen en van aflevering van de arbeidskaart C (B.S. 09/04/2003) verduidelijkt hoe alles er in de praktijk aan toegaat.

De arbeidskaart C dient steeds aangevraagd te worden in de gemeente van woonplaats van de persoon. Bij de aanvraag dienen steeds een aantal documenten bijgevoegd te worden:

- kopie van het verblijfsdocument
- recent inlichtingenblad van de gemeente van woonplaats
- begeleidingsbrief van het gespecialiseerd onthaalcentrum
- uittreksel van het Vreemdelingenregister

Eén maand voor het verstrijken van de arbeidskaart dient de vernieuwing ervan aangevraagd te worden.

De gemeente dient op de arbeidskaart C ten minste de naam en voornamen van zijn houder te vermelden, evenals zijn geboorteplaats en geboortedatum, nationaliteit, geslacht en, desgevallend, zijn nummer openbare veiligheid en zijn rijksregisternummer.

De arbeidskaart C moet ook de vermelding « arbeidskaart C » bevatten, de begin- en einddatum van geldigheid moet vermeld zijn en er moet een recente foto van zijn bezitter op worden aangebracht.